

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Frieimann F. üzletében.

Feladós szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u 60.

Értekezhetni:

d. a. 8-9 óráig, d. u. 3-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos gar nordsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24
3 hasábos gar nordsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 36
többzori hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttár sora 30 f.

Hirdetések és nyilttári cikkek díja előre fizetendő.

A tizenkettedik órában.

Brassó, okt. 10.

(—s) A képviselőház immár a visszavonhatatlanul utolsó ülészakrált össze, mely után okvetetlenül el kell következniök az új választásoknak.

A választásokat már több mint egy esztendeje jövendölgetik a politikai jósok mindig 2-3 hónapon belül, de ma már letűnt a jóslások ideje, mivel előtűnt az a bizonyosság, hogy mához egy esztendőre, a törvény értelmében is megszűnt a jelenlegi parlament mandátuma.

A választások tehát csakugyan a küszöbön vannak s most lássuk milyennek a pártközi állapotok a parlamenten kívül?

Mindenekelőtt bár merre tekintünk, mindenfelé csak a néppárt erős és szorgalmas agitálását, készülődését és szervezkedését látjuk.

Ennek az agilis pártnak egy térképe van, melyen vörös fonalként húzódik keresztül s ágazik szét a néppártnak megnyert vidékek határvonala.

Mig ez a határvonal a mult választásokon Sopron vidékétől szerényen húzódott fel a Kárpátok mentén, ma már kérkedően borítja el az egész felső vidéket, a Dunántul nagy részét s a délvidéken áthatolva Erdélybe is beágazik, hogy az etnografiailag már amugy is nagyon tarka királyhágotuli térképbe még egy újabb megosztó szint keverjen.

És ha beutazzuk ezeket a vidékeket úgy látjuk, hogy Molnár apát térképe nem csak a papiroson áll meg, de jórészt valóságos eredménye annak az éveken keresztül folytatott agitációnak, melyet a néppárti urak, de különösen papok véghez vittek.

A mit pénzzel, papi befolyással, paktumokkal és egyéb agitacionális eszközökkel csak ellehetett érní, azt mind elérte a néppárt, mely ma az összes többi pártokkal szemben, sőt mondhatnánk az egész nemzettel szemben, mint egy félelmetes ellenség áll.

Egyik legnagyobb ereje különben e pártnak abban is van, hogy sikerült a többi jórészt szervezetlen pártokat teljesen elkedvetlenítenie, s megfélemlítenie

ugy, hogy azok vele szemben szinte nem merik és nem akarják felvenni a keztyűt.

Ilyen agilis és erélyes párttal szemben pedig csak még nagyobb erély és még szervezettebb párt küzdhetne meg sikeresen, mig ellenben ezidőszerint sem a függetlenségi, sem a szabadelvűpárt nincs kellőképen szervezve s az egyesek pedig, képviselők, jelöltek vagy pártemberek nem mernek semmit sem kezdeni.

Ez a vonakodás pedig semmire sem jó, mert itt van már a legfőbb ideje, hogy a nagy választási küzdelemre fegyverkezzünk.

Nem a kormány részéről, mely különben is a nemes semlegességet irta zászlajára, kell várni a sült galambot, de kezdjen komolyan sorakozni, szervezkedni a szabadelvűpárt s a képviselő és jelölt urak pedig igyekezzenek megnyerni a választók bizalmát.

A mi népünk okos, jó nép, és csak magára hagyatottságában lett kész eszköze a néppárti reakciónak némely vidékeken.

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Széljegyzetek.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

— Fővárosi levél. —

Budapest, okt. 8.

A nagyvárosi ember nem igen lát őszt, csak következtet reá, mert madárdalnak és virágillatnak, egyszóval a természetnek, nagyon is hiány van szegény.

Hanem azért tudja, érzi, hogy elmúlt a nyár.

Nemesak a kalendáriumból, nem a divatüzletek kirakataiból, nem is a sok színházi premierről, . . . de talán az — őstöne diktálja neki.

Mert hiába, ősszel más az élet Budapesten, mint akar télen, akár nyáron vagy tavasszal. Ilyenkor nem fázik az ember, nem izzad; legfeljebb az arany középuton haladva néha-néha küssé — megázik. Ezt pedig könnyen elviseljük.

Közbe-közbe kedvesen szórja ránk sugarait az őszi nap, mely nem perzsel,

nem éget többé, hanem olyan, mint egy szép, de beteg fiatal leány, a mikor bágyadt szemeit lemondásteljesen körülhordozza az érte aggódókon . . .

Olyan kellemes, olyan elragadó, ez a harmónia, hogy észre sem vesszük, ha egy-egy kis szellő, a hűvösebb időjárásnak pajkos előhírnöke, jóleső bizsergést okozva rajtunk végigfut.

Ellepjük összes korzóinkat mint a hangyák és alig adunk helyet egymásnak. Nézni is gyönyörűség az emberárt, a mely esténként a Kossuth Lajos utcán, a Koronaherceg utcán, az Andrássy uton és a Váci utcán végighömpölyög.

Minduntalan új színek, új arcok és jelölések már valóságos szem-gymnasztika számba megy.

Legszebb az utcza sétáló közönsége mégis a Váci utcában, mely talán egyébként is legelőkelőbb utcája a fővárosnak.

Végis-végig finom új etek, minden kirakat egy-egy látványosság. A sok vilamos lámpa este nappalinál is nagyobb

világosságot terjeszt a keskeny utczában melynek kocsiutját ép úgy ellepik a sétálók, mint gyalogjáróját.

A kép a lehető legtarkább.

Neves politikusok, délczeg generálisok, gróf- és bárókissasszonyok a mamájukkal vagy az angol guvernánttal, ünnepezt színésznők, újdonsült huszárönkéntesek és bajusztalan fiatal jogászok láthatók itt a legbájosabb összevisszaságban.

Az öltözékekről is egész tanulmányt lehetne összeírni. Nőkön és férfiakon mindenütt az utolsó divat. Divatos a kabát, a nyakkendő, sőt a bot vagy ernyő fogója is az. Még az illatszer is válogatott, disztíngvált, éppen olyan, mint a milyent Páris és London finomabb körei használnak tegnapelőtt vagy a mult hét óta.

De jellemző az is, hogy itt mindenkinek jó kedve van. Az utcza sima aszfaltján valami csodás fluidum, egy istenáldotta, derült hangulat húzódik végig, mely szinte átragad a járóelőkre. Tettetés-e ez vagy igazán otthon hagyja mindenki a rossz

Legnagyobb raktár: ékszer, arany és ezüst árukban, ezüst evőeszközök

Schweiczi zsebórákban: arany, ezüst és nickel stb.

Ezüst és fém övek. — Mindentéle öveknek újalakítása.

Arany, ezüst és drágakövek bevásárlása.

Javító műhely,

javítják a nagy választékban.

Alapított 1867.

Helmbold L. Örökösei

ékszerészek

(tulajdonos: HELMBOLD VIKTOR)

Welsz-Mihály-utca 24. sz. 2. (saját ház.)

Lapunk mai száma 10 oldal.

Belföld.

Brassó, okt. 10.

A király e hónap 12-én érkezik meg Budapestre, illetőleg Gödöllőre, a hol nagy udvari vadászatok lesznek.

Lipót és György bajor hercegek József Ágost főherceg látogatására Kis-Tapolcsányba érkeztek.

A persa sahnál tegnap tisztelegtek Széll és Széchenyi miniszterek. A sahnak tegnap születése napja volt.

Hidasy Kornél szombathelyi püspök teljesen visszaesett aggasztó állapotába. A katasztrófa kikerülhetetlen.

Makó város képviselőtestülete tegnapi közgyűlésén nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy Kossuth Lajosnak a főtérén szobrot emeltet. E célra 32.000 koronát szavazott meg. A hiányzó összeget gyűjtés útján szedik be.

Külföld.

Brassó, okt. 10.

Bécsbe érkezett távirati jelentés szerint a Mária Terézia, Aspern és Zenta osztrák-magyar hadihajók Takuba érkeztek.

A szultán a gyémántos Iftikar-rendet adományozta a persa sahnak.

A porklowi területben levő Nikander féle orosz kolostor második emeleti padlója zárandokok sulya alatt leszakadt s az ott alvók lezuhantak az első emeletre. A lezuhanó kőhalmaz az első emeleten alvó zárandokok közül negyven embert agyon nyomott, huszat pedig súlyosan megsebesülve huztak ki a romok alól.

Laurenco-Marquesba kétszáz bur érkezett; kiszolgáltatták fegyvereiket.

szababb kedvét, ha idejön, — nem tudom. Tény azonban, hogy minden arc derült, nevető, legalább is mosolygó. (Nem is csuda. Hisz a kik itt járnak föl és alá, azok nagyobbára szerencsés csillagzat alatt, selyem vagy bársonykárpitos bölesőben születtek és egyetlen gondjuk a zsúrok, a vizitek és a korzó.)

Csak rá kell nézni egy ilyen tizenkat-tizenhét éves kisasszonyra, a mint valamely szembejövő gavallér köszöntését fogadja. Egy pillanatnyi mozdulatban mennyi a grácia, mennyi öntudat! Mint ha hetekig csak ebben vett volna leczkét az illető tanárától, pedig ez a grácia egyszerűen veleszületett, ezt az öntudatot pedig abban a körben szívta fel, melyben nevelkedett.

A Váczi utcának a Gizella-tér felőli végén megállva, a nagy látszerészüzlet sarok-kirakata előtt három angyali szép, fekete ruhás nőt pillantok meg. A hölgyek legidősebbje lehet úgy 33—35 éves, a másik kettő — a hasonlatosság is elárulja, hogy leányai — 16 és 18 év között.

A volkányi lelkész levele.

Brassó, okt. 10.

A volkányi lelkész levelet irt a Budapesti Tájéblattnak, melyben ferdítéssel vádolja a fővárosi lapokban a brassóme gyei törvényhatóság üléseiről közölt tudósításokat. Különösen e tudósítások két pontját inkriminálja Schiel lelkész ur. Az egyik az volt, hogy Lassel Jenő ur forradalommal fenyegetődzött arra az esetre, ha a helynevekről szóló törvényt úgy léptetik életbe, hogy a szász városok hivatalos neve a magyar lesz. A másik, hogy Römer tanár ur, azzal gyanusította a megyei főjegyzőt, hogy nem hiven tükrözteti vissza az egyes szónokok beszédeit. Ebben a levélben még azt a reménységét is kifejezi a volkányi lelkész ur, hogy a fővárosi magyar napilapok, melyek azokat a bizonyos tendenciózus, valótlán tudósításokat közölték, tudomásul veszik az ő helyreigazítását.

Mindenekelőtt azt a határozott meggyőződésünket sietünk kifejezni, hogy a fővárosi magyar napilapok nem fognak felülni a volkányi pap provokáló fölhívásának. Ezek az ujságok nagyon jól tudják, hogy nem az ő magyar tudósítók azok, akik valótlán hírekkel látják el lapjaikat, hanem a brassói szász tudósítók és levelezők, akik ezt nap-nap után tenni szokták. Másrészt a fővárosi lapok brassói tudósítóiban is megvan az a tisztességérzet, hogy egy gyűlésről, mely teljesen nyilvános, s melynek minden részlete mindenki által ellenőrizhető, nem fognak valótlanságokat közölni. Vagy képzelhető-e, hogy ha valami nem történik meg valamely gyűlésen, ha valamely nyilatkozat ott el nem hangzik, hogy ilyen meg nem történt mozzanatot vagy el nem hangzott nyilatkozatot ujságaikban közöljenek a tudósítók, a kik ilyen valótlán dolgok közlésével hiteüket is teljesen elveszítene?

De maguk a tények legjobban megczáfolják a Schiel ur czáfolatát.

Mi az az „Umwelzung“, melynek a latin nevét Lassel ur nem akarta meg-

mondani? Más-e mint a revolutio? Szíveskedett volna Schiel ur ezt is megmagyarázni a Budapesti Tájéblatt-ban szatán számítani rá, hogy a többi budapesti lap átveszi a helyreigazítását! Persze Lassel urban és most Schiel urban a szász óvatosság dolgozott (bár egyébnek is nevezhető) s nem merik nyíltan bevallani, hogy Lassel a szónoklat hevében elszólta magát, nevetséges módon forradalommal fenyegetődzött s most kénytelen-kelletlen szeretné a dolgot enyhíteni. Ha az az Umwelzung olyan ártatlan természetű akart lenni, miért nem fejezte ki maga Lassel ur annak a latin jelentését, miért bizta a megértését a magyarságra? S ha az erre a titokzatos kérdésre csakis egyetlen feleletet tudott adni: a revolutiót, lehetett-e mást érteni a Lassel beszédéből, mint hogy forradalommal fenyegetődzött?

Különben is, hogy ez a felfogás nemcsak a tudósító agyában született, hanem természetes hatása volt az elhangzott frázisoknak, azt semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az elnöklő főispán, rögtön a találós kérdés elhangzása után félbeszakította a szónokot, megütközésének adott kifejezést, hogy Lassel ilyen nyilatkozatra ragadtatta magát, s mérsékletre és óvatosságra intette őt. Ártatlan jellegű kijelentés után jutott volna-e eszébe ez a rendreutasítás annak a főispánnak, aki egyetlen észrevétel nélkül végighallgatta Thomasnak és Sindelnak ugyancsak szenvedélyes, de minden sértő él nélkül elmondott beszédeit? S ha az elnöklő főispán, aki elnöki kijelentése és a gyűlésen való egész magatartása után ítélve, a legteljesebb elfogulatlansággal és tárgyilagossággal vezette a gyűlést, a Lassel kifejezésében forradalommal való fenyegetődzést értett, nem járt-e egész igazsággal a tudósító, mikor a Lassel beszédéből ő sem olvasott ki mást, mint a forradalommal való fenyegetődzést?

Hasonlóan ezzel lehet megindokolni a Römer gyanusító észrevételét is. Persze, hogy nem mondta Römer, hogy a főjegyző meghamisítja a jegyzőkönyvet (hiszen neki is van annyi esze mint a városi tanácsnak) de éppen arra való a beszéd, mint Tayllerand mondta, hogy a gondolatot eltakarja. Römer ur is így szerette volna, de hát nem nem sikerült. A főispán az ártatlan színezetű szavakból nagyon jól kiérezte a gyanusítást, amely nem mai keletű, s Römert is rendreutasította. Nincs-e joga egy tudósítónak ugyanazt a tendenciát tulajdonítani valamely beszédnek, mint a mit annak a főispán tulajdonított?

Persze, a volkányi lelkész ur egészen másképpen képzei egy brassói magyar tudósító kötelességeit. Annak legelőbb is konstatálnia kellett volna, hogy az október elseji megyegyűlés újabb ragyogó példáját nyújtotta a szászok kipróbált, rendületlen hazafiságának. Konstatálnia kellett volna, hogy a gyűlésen napnál világosabban bebizonyosodott, hogy a „Kronstadt“ nevezés legalább ezer esztendővel régiebb a „Brassó“-nál; hogy a magyar szónokok egytől-egyig elismerték a „szász nemzet“-nek azt a jogát, hogy városainak német hivatalos nevet adjon s a kormány a legnagyobb jogtalanságot fogja elkövetni, ha ezeknek a városoknak magyar nevet talál adni. Végül konstatálni kellett volna, hogy a brassói városi tanács az egész világot képes ellátni — észszel, s legközelebb tanfolyamot fog nyitni az észtanból mindazok

Különös érdeklődéssel nézegetik az „aktualitások kirakatá“-ban a sok hírességet, közte a legujabbat: a huszárfőhadnagyból lett cigányprimást. Naiv örömmel bámulják meg a grófi primadonna arczképét is és el nem fojthatják igaz lelkesedésből fakadó itéleteket, hogy: „jaj, de édes!“

*

Fél nyolcz felé jár az idő. Az üzleteket sorra bezárják, a sétáló közönség egyre gyérül. Az iménti élénkséget lassankint előkelő csend váltja fel.

Fekete ruhás tündérim is eltűntek. A két angyali teremtes, a ki még csak alig nőtt ki a bakfiskorból, egy óra múlva talán már rózsás párnákon pihenteti szőke fejcskáját és boldogan álmodik a huszártisztból lett deliszép cigányprimásról és az édes grófi primadonnáról.

Ámon Ottó.

számára, akiknél „homályban van a község.”

Ilyen tudósításra azonban brassói magyar ember nem vállalkozik. Ellenben Schiel lelkész ur jobban tenné, ha az osztrák és németországi sajtót figyelmeztetné rá, hogy mindazok a tudósítások, amiket Brassóból a magyarok zsarnokságáról s egyéb gonoszságairól küldenek némely szász levelezők a legarczátlanabb hazugságok. Ebben igaza volna Schiel urnak, a Budapesti Tageblatt-nak küldött levelében azonban — nincs igaza.

A sajtó és „Kronstadt.”

IV.

Brassó, okt. 10.

Nagyon kikelnek a szászok ellen a kolozsvári lapok is. Az „Ellenzék”, és az „Újság” a következőket írják:

„Vajjon meddig él még visszatürelmünkkel a hálátlan, áruló, maroknyi szász nép, mely mióta Géza király neki e honban s pedig annak egy legjobb darabján, hazát adott, soha sem szűnt meg a magyart boszszantani, támadni s jótéteményeit rut hálátlansággal viszonzni.

Nem mi mondjuk ezt csupán. Mondja maga a szász nép története, mely tele van lázongás és árulással; tanusítják ezt a szász föld összes városai és falvai, melyek az árulás fejében épek maradtak mai napig, míg Erdély és az anyaország összes városai elpusztultak; tanusítja ezt maga a máig teljes épségben s jólétben fennmaradt maroknyi szász nép, míg mellette a magyarság százezreit hűszolták rabszolgaságra, úgy, hogy lakatlan pusztaság lett az egész ország, kivéve természetesen a Sachsenlandot, mely mindig megtalálta a török, tatár, német és oláh ellenség szívéhez az utat.

Most, hogy a szerencsétlenül elhuzott s így folytonos izgatás tárgyát képező s a helységnevekről szóló törvény végrehajtása újabb alkalmat ad nekik irántunk érzett izzó gyűlöletük kimutatására, kell, hogy végre e néppel alaposan leszámoljunk, hogy e folyton sajtó s elfenéséssel fenyegető sebet, mert hisz gyógyítani nem lehet, kivágjuk a nemzet testéből.

Hadd kiabálják tele a nagy-német anyaországi lapokat sérelmeikkel. Oda sem kell annak nézni, hisz ugyanis minden képzelhető alkalmat felhasználnak erre; hadd ordítsanak a „német lapok, melyek oly szívesen hallgatnak Elzász és Posen jajairól. Ha kell nekik a szövetséges magyar állam, kelljen az úgy, mint egy egyseges erős államtest, melynek semmi kedve Ausztria sorsára jutnia. Ha nem kell, ha megfedkeznek arról, hogy Erdélyben nincs egyetlen egy elmagyarosodott szász falu sem, míg ellenben számtalan az eloláhosodott szász község, ha szemet hunynak arra, hogy a szászok mégis éppen az oláhokkal tartanak ellenünk, ám legyen! Mi majd csak megéltünk valahogy a magunk emberségéből, a mint megéltünk ezer éven át. De végre tennünk kell, még pedig miután oly sok drága időt elmulasztottunk s oly sok jó alkalmat elszálasztottunk, — mindjárt.

Ne töltsük tovább az időt haszontalannak bizonyult megnyerési törekvésekkel. Harcban állunk! Legyen tehát harc, még pedig mindaddig, míg meg nem jön az „Unbedingte Unterwerfung!”

Felhívás.

Brassó, okt. 10.

Öt szegény tót fiu érdekében szólunk. Öt botfalusi tót fiut kell kiragadni az esetleges elpánszlávozódás örvényéből, s megtartani jó magyaroknak, mivé őket Zimányi Kálmán botfalusi tanító nevelése tette.

Erre a nagy és szép tette magyar iparosainknak kell vállalkozniok! Ők vannak arra hivatva, hogy a Zimányi által megkezdett munkát befejezzék.

Kérjük azért azon iparos polgártársainkat, kiknek esetleg tanoncra van szükségük, vegyenek az öt tót fiu közül egyet-egyet magukhoz, hogy az ő magyarságuk tiszta szellemében nevelődve e fiuk édes hazánknak ne ellenségeivé, de szerető, áldozatkész polgáraivá lehessenek!

A kik azon helyzetben vannak, hogy felhívásunknak eleget tehetnek, kérjük forduljanak hozzánk, szívesen szolgálunk további utbaigazítással, felvilágosítással.

HIREK.

Brassó, okt. 10.

— **Személyi hír.** Bernát szász meiningeni örökös herceg és neje holnap — csütörtökön — d. u. 2 óra 9 pkor a Budapestről jövő gyorsvonattal Brassón át Sinajába utaznak a román királyi családhoz látogatóba. Az örökös herceggel együtt utazik Ferdinánd román trónörökös is.

— **Athelyezés.** A m. kir. igazságügy-miniszter Holland a Sándor Kovásznai kir. járásbírói irnokot a brassói kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **Nyilvános nyugtázás és köszönet.** A f. é. október 7-én rendezett jótékony-célú unitárius estélyen felülfizettek: Méltóságos Ürmösi Maurer Mihály főispán ur 4 k., Méltóságos Heim Ferencz m. kir. honvéd-ezredes ur 1 k., Nagyságos Weér György kir. törvényszéki elnök ur 1 k. 60 f., Dr. Ferenczi Géza ügyvéd ur 5 kor., Killyéni Endre áll. polg. isk. igazgató ur, Veress György, Páll István és Rácz János urak 4—4 k., Dr. Kovács Sándor, Nagy Lajos, Kiss Jenő, Kovács Gábor, Péterffy Lőrincz, N. P. Goldmann, Lőrinczy Dénes urak 2—2 k., Bencze István, Bartha Gyula, Tana Albert, Id. Péterffy Sándor, Löfy Áron, Bodor Mihály, Kelemen András, Rosenbaum Lajos urak és Cseh Pálné urnő 1—1 k., Indig Sándor, Mihály Ferencz urak 60—60 f., Ugy az igen tisztelt felülfizető uraknak és urnőnek, mint az estélyen közreműködött igen tisztelt kisasszonyoknak és uraknak nevezetesen: Fafflik Anna és Szöcs Irma kisasszonyoknak, Nagy Lajos, Malcher Rezső, Gáll József, Bölöni Vilmos, Lendvay Antal és Utó Sándor uraknak, kik az estély minden tekintetben szép sikerének létrehozásához teljes mértékben hozzájárultak; legmélyebb köszönetét nyilvánítja: a rendezőség.

— **Lurtz — Vészi ellen.** Lurtz Károly dr. helybeli ügyvéd, privát foglalkozására nézve pedig zöld vezér és bukott képviselőjelölt, a mint értesülünk, megint felszándékszik lépni, még pedig nem Brassóban, hol már belátta, hogy vágyainak netovább-

ja soha teljesedésbe nem mehet, hanem Szász-Sebesen. Nem jósolgatunk, de annyit bizonyosan mondhatunk, hogy: a szász-sebesiek könnyen fognak választani Lurtz és Vészi között. És ez a választás a zöld programu örökös képviselőjelölt urra nézve újabb keserű csalódás, óriási bukás, csufos vereség lesz.

— **Szászok adománya Bethlen Gábor szobrára.** A Magyarország erdélyi részeiben levő ág. ev. (szász) országos egyház nagyszabasi tanácsa dr. Müller Frigyes püspök aláírásával Bethlen Gábor fejedelem nagy érdemeit méltányoló, megleghangu átiratban értesítette a szobor végrehajtó bizottságát, hogy a szoboralap javára 200 koronát szavaztak meg. A brassói szász ág. ev. egyházközség már korábban szintén 50 koronát küldött a szoboralap javára.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Weiszinger Kata perditá, hétfőn éjjel öngyilkossá akart lenni s valamelyes folyadékból ivott, amit ő maga kevert össze. A folyadék azonban csakis egy kevés rosszullétet idézett elő s a kórházba szállított öngyilkos-jelölt rövid idő múlva magához tért. Az ok mi lenne más; mint reménytelen szerelem.

— **A románok passzivitása.** A románok passzivitását illetőleg a legutóbbi időben ismételt terjesztett különböző híresztelésekre vonatkozólag a „Kel. Ert.” jelenti, hogy előkelő román politikusok nézete szerint a román választók magatartásában mi változás sem fog beállani. A románok formailag ragaszkodnak a passzivitáshoz, a mi eddig sem zárta ki azt, hogy a nép zöme ne gyakorolja választói jogát.

— **Szállítás.** A m. kir. államvasutak igazgatóságának kefekötőárak szállítására, továbbá az államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének hivatalnoki egyenruhák szállítására vonatkozó pályázati hirdetménye a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában az érdekeltek által megtekinthető. Az ajánlatok f. hó 27-ig, illetve 31-éig nyújtandók be.

— **A házaló kereskedés eltiltása.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Szombathely r. t. városnak szabályrendeletét, melylyel a házaló kereskedés a város területén eltiltatott, jóváhagyta.

— **Figyelmeztetés.** Az osztrák értékű régi frankojegyek és a folyó évi január hó 1-vel torgalmon kívül nem helyezett egyéb régi értékcikkek érvényessége *folyó évi szept. 30-ával végleg megszűnt.* A közönségnél kinnlevő osztrák értékű régi frankojegyeket és egyéb régi értékcikkeket, ha azok valódiak, épek és használatlanok, a posta (és távirda-) hivatalok, folyó évi október hó 1-től bezárólag december hó 31-ig terjedő három havi határidő folyama alatt — a bemutató kívánsága szerint — új kibocsátású (fillér értékjelzésű) frankojegyekre és egyéb értékcikkekre becserélik. Folyó évi december hó 31-én tul az osztrák értékű régi frankojegyek és egyéb régi értékcikkek becserélése többé el nem fogadtatnak.

— **A luxuspókhoz címzett pékség és cukrászda mai hirdetésére felhívjuk a közönség figyelmét.**

8845/900 szám.

Hirdetmény

az ideai adók aláírási tárgyában.

Miután az ideai adók valamennyien előírva vannak felhivatnak az itteni m. kir. pénzügyigazgatóság 308/900. számú rendelete folytán a t. cz. adófizetők, az ez évi adófizetési ívekkel az összes adó tartozás bevezethetése céljából 8 nap alatt azaz f. é. október hó 6 tól október hó 13-áig a városi adóhivatalnál megjelenni.

Brassó, 1900. évi szeptember hó 29-én

573 (1—3)

A városi adóhivatal.

Dessert ala Kugler drbként 3 kr.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy cukrászdámban a mai naptól kezdve az összes tésztaeműeket u. m. krémes, rolló, almásbéles, torták a legnagyobb választékban darabonként 4 kr-ért lesznek eladva, ugyanazon nagyságban mint eddig és elismert jó minőségben.

Különösen a következőkre van szerencsém b. figyelmüket felhívni citrom-crém-, erilás-, krém-, kávé- és narancs-torta, valamint a Kugler-fele dessert süteményeimre finom kivitelben darabonként 3 kr-ért.

Pékség és cukrászda
a luxus-pékhez
Kolostor-u. 30.

588 (1—3)

A róm. kath. templommal szemben.

Legfinomabb tea-sütemény kgrként 120 — 150 frtlig.

Alólírt boresarnok ajánl saját termésű

valódi mustot literenkint — 70 fillérért

valamint tiszta és 10 éves vörös és fehér borait, a legolcsóbb árak mellett.

Trientini boresarnok
Lópiacz.

582 (1—3)

1900. párisi nagy aranyérem.

Müller Gyula utódai
Tartler & Schreiber
mint főelárusítók és

Hasenmayer Frigyes | Bede Antal**Jekelius Ernő | Stingel Rezső**

urakat, mint elárusítókat van szerencsém a brassói közönség figyelmébe ajánlani.

védjegy dugaszra égetve

Teutsch B. József
cs. és kir. udvari szállító, valódi erdélyi és természetes **tiszta borai.**

570 (1—3)

15065/900 tan.sz.

Hirdetmény I

Csütörtök 1900. évi Október hó 18-án Brassó város gazdasági hivatalában délelőtt 10 órakor a város közönségének tulajdonát képező, körülbelül 1,000,000 korona értékű építmények, berendezési tárgyak, szárszámok szükségletek stb-nek 1901 évi Január hó 1-eje déli 12 órától számítható 10 évre tűzkár ellen való biztosítása végett írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

A közelebbi ajánlati és szerződési feltételek az ajánlati tárgyalás napjáig Brassó város gazdasági hivatalában bárki által betekintheők és lemásolhatók

Brassó 1900 évi október hó 3-án

1589 (—1)

A városi tanács

Olcsó tüzelő anyag.

Nagy megtakarítást érhetünk el a háztartásunkban, ha figyelmünket az olcsó tüzelő szer beszerzésére is kiterjesztjük. Az „Erdővidéki bányagyűlet” műigazgatósága az őszi- és a téli időnyre módot nyújt erre nézve. Intézkedett ugyanis, hogy a köpeczi bányaművéből termelt jó minőségű száraz és darabos szenet a kisebb fogyasztás részére is megközelíthetővé tegye. Ennélfogva felhívja a n. é. közönség figyelmét az ujonnan állítandó szénraktárára a melyből kívánatra bármily mennyiségű szén naponként kapható és arról is gondoskodott, hogy a széntüzelés előnyös eszközölésére a tudakozódott a megfelelő utasítást, esetleg a gyakorlatioktatást is megszerezhesék.

Bővebb felvilágosítást október 1-től Reck Mátyás szénraktarvezetőnél (Vasut-utoza 25 sz. a.) kapható.

Az Erdővidéki bányagyűlet

540

műigazgatósága.

Brassó, 1900. október hó

Uj! Kérem elolvasni Uj!

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására hozni, hogy ügynökségi irodámban Czérna-uteza 1 sz. alatt

Egy postacsomag csomagolási és címező osztályt

rendeztem be, hol a nagyérdemű közönség kényelmére postán küldendő mindennemű tárgyak és áruk, szakszerűen és pontosan ládába, dobozokba, vászonba és papírba csomagoltatnak.

A csomagok cízzel láttatnak el, azokról szállító levelek, árnyilatkozatok stb. lesznek kiállítva, a küldemény a felek kívánsága szerint bérmentve, vagy bérmentetlen adatnak fel, úgy, hogy a feleknek semmi más teendőik nincsenek, mint a küldendő tárgyakat a pontos és teljes cím kíséretébe irodámba küldeni.

Tekintve azt, hogy sok privát házbán, a csomagoláshoz szükségesek hiányoznak, és így a csomagolás maga hiányosan lesz eszközölve, e miatt a csomagot a postahivatal fel nem veheti, a cselédek vagy szolgák pedig egy csomag feladása miatt sokszor igen, sok időt töltenek el, úgy remélem, hogy ezen csomagolási intézmény berendezésével egy hézag pótló vállalat létesítek.

A csomagolási osztályban következő munkák végeztenek. Csomagolás ládába, dobozokba, vászonba és papírba, az esetben is, ha a felek a csomagolási edényt adják hozzá: ellenesetben pedig én adok előnyös árban számítva ládat, dobozt, vásznat, papírt, és kiállítom a hol szükséges az áru nyilatkozatot, szállító levelet, a csomagok feladása és bérmentesítése a felek kívánsága szerint eszközöltetik.

Remélem, hogy az alább jegyzett igen mérsékelt díjak a n. é. közönséget arra fogják bírni, — hogy szíves megbízásaikkal készséges és pontos szolgálataimat minél gyakrabban igénybe veendik.

Díjszabály: Egy rendes postacsomag papírba burkolva szállító levéllel állatva s postára feladva 50 fillér, papír vagy fadobozt, vásznat stb. a legolcsóbb árba számítok föl.

Kívánatra a csomagolandó áruért házhöz is elküldök és ezért 10 fillér külön díjat számítok fel

586 (1—12)

Teljes tisztelettel

Szabó Lajos.

Csomagolás végett átadott csomagokért átvételi elismervény adatik.